

Sturen en blazen in kriskrasformaties

REPORTAGE, Van onze verslaggever Roland de Beer
Gepubliceerd op 12 juli 2009 22:42, bijgewerkt op 22:44

KERKRADE -

Het bochtenwerk kwam de embouchure niet ten goede, maar dat is vers twee.

Wat zegt de term amateur? Koperblazen in alle klankkleurschakeringen en gradaties van hard en zacht, dat kunnen ze bij de Brassband Heist uit het Belgische Wiekevorst. Het gezelschap kwam zaterdag op het podium van de Rodahal Kerkrade als eerste van tien uit de bus in de zogenoemde 'Brassband-divisie 1' van het Wereld Muziek Concours 2009. Met razende cornetten, en met althoorns om te zoenen. Euphoniums als een zonnetje. De trombones bleken subtieler dan van menig professioneel symfonieorkest.

Bij het Wiekevorstse slagwerk viel, heen en weer hollend achter de tuba's, een ventje op van een jaar of 10, onverstoort in de timing van tamtamslagen en quasi-Stravinskiaanse syncopes op de grote trom. Het verplichte werk, *Equilibrium*, kwam uit de pen van Paul Lovatt-Cooper, een componist met een jeugd in Britse Leger des Heilskring. Je zou willen dat Lovatt-Cooper eens iets maakt voor het London Symphony Orchestra.

Verderop ging in het Parkstad Limburg Stadion een korps het veld op dat gespecialiseerd bleek in gehurkt trommelen en dan toch van A naar B gaan, zowel voorwaarts als met zijwaartse kronkelstap. Het was het korps Sternse Slotlanders uit Franeker, kandidaat voor een hoge klassering in de afdeling Marsparade (World Division).

Ook van bijzondere klasse: *Thriller* en *Ben* spelen van Michael Jackson op 34 blaasinstrumenten en 11 trommen, en tegelijkertijd op zo'n manier door elkaar heenlopen dat de marsorde de letters van de songtitels uitbeeldt. Dat bleek een trouvaille van de Floraband uit Rijnsburg, meedingend in de World Division Showband Class. Een divisie lager bewoog zich de Duitse Spielmannszug Hattstedt met 25 fluitspelsters en vier specialistes van het klokkenspel. Een bezettingsoort die in Nederland, mogelijk om taalkundige redenen, uit de gratie begint te raken. De muzikantes uit Hattstedt bleken getraind in Japanse dans en Kung Fu-drummen.

Het Christelijk Showband- en Wielrijdersmuziekkorps Crescendo uit het Groningse Opende is tot in Japan beroemd om zijn meesterschap in tegelijkertijd sturen en blazen, en daarbij op elkaar in te rijden in kriskrasformaties zonder elkaar van de fiets te koersen. Zaterdag betoverden de Crescendo's zo'n 15 duizend Limburgse stadiongangers door dit kunststukje uit te voeren in Volendamse klederdracht.

Dat het bochtenwerk de embouchure niet ten goede kwam, is vers twee. Het zijn disciplines die uiterst serieus worden genomen op het WMC Kerkrade. Niet alleen door gezelschappen en meeklappend publiek (dat bij de latin-varianten doorgaans wat uit de pas raakt). Maar ook

door juryleden, die in de sectie Mars naast de korpsen over het gras draven, en half gebukt hun bevindingen inspreken op een dicteerapparaatje. Hun waarderingen hebben een nauwkeurigheid tot op tienden van een punt.

Onvermoede werelden gaan open op het vierjaarlijkse WMC, en tot de traditie hoort het breken van records. Zo komen in de editie-2009 zo'n 20 duizend muzikanten in actie: 272 blaas- en slagwerkorkesten. Ze zijn afkomstig uit 39 landen, waaronder Brazilië, Nieuw-Zeeland en Thailand. Minder intens is het contact met Canada en de VS, landen met uitzonderlijke blaasorkesttradities. Dat maakt de W van WMC ietwat kwestieus. Maar het is altijd nog wat anders dan in 1949, toen de harmonieën van Blijerheide en Nulland voor het eerst bezoek kregen van één Engels mijnwerkerskorps, de Carlton Main Frickly Colliery Band.

Bij de brassbands wist zaterdag de Spijkerpakkenband uit Bakkeveen een verdienstelijke 89.50 punt te halen. Het land met de feestelijkste orkestnamen is per traditie België. Bakermat van de fanfare Volksopbeuring uit Massemen, van de Werkmanszonen uit Zichen-Zussen-Bolder, en van de fanfare Kempenbloei. Het zijn namen die de niet-ingewijde gauw doen vergeten op welk niveau hier wordt gespeeld. Laatstgenoemd orkest staat onder leiding van dirigent Ivan Meylemans – net weg als eerste trombonist van het Concertgebouworkest. Op de slotdag, 2 augustus, wordt vuurwerk verwacht van de harmonie Sainte Cécile uit Eysden. Als Arno Piters, soloklarinettist van het KCO, daar weer even aanschuift bij zijn oude vrienden, zal ook dat niemand hoeven verbazen.